

Ю. В. Лисенко

Житомирський державний університет імені Івана Франка

Науковий керівник: доцент Л. А. Гаращук

**Гендерні та вікові особливості мовців
південноамериканського діалекту на фонетичному рівні**

Сьогодні ніхто не має сумніву в тому, що мова як засіб спілкування виникає і розвивається тільки в суспільстві. Таким чином, мову розуміємо як засіб самовизначення нації, культури, як засіб самодетермінації людини. Нові комп'ютерні технології, могутня індустрія розваг, глобальний бізнес – це "творіння американців". Вся історія, культура і менталітет Америки уміщаються в одне поняття – "американська мрія". І цим прикладом для наслідування, цією мрією американці заразили майже весь світ, як і самою мовою. Це і обумовлює актуальність

вивчення американських діалектів англійської мови та південноамериканського діалекту зокрема.

Американську англійську називають спрощеною мовою. І це, мабуть, найточніше визначення, що відображає суть [2]. У Америці існує три основні діалекти: північний, центральний і південний [3]. Самий насичений і характерний – південний діалект, саме він і став об'єктом нашого дослідження. Південний діалект американського варіанта англійської мови відрізняється від американського та англійського мовних стандартів на всіх мовних рівнях. Самими суттєвими однак є відмінності у фонетиці.

У нашому дослідженні ми аналізували мову головних героїв американського серіалу "Reba", звертаючи особливу увагу на те, як впливають на мову героїв такі чинники, як вік та стать. З віком змінюється не тільки лексика та стиль мовця, але й його вимова [1: 64]. Мовці різного віку вимовляють одне й те саме слово по-різному. Проаналізувавши мовлення героїв серіалу, можна зробити висновок:

- молодь рідше вимовляє звук [ð] як [d], а [θ] як [t];
- молодше покоління частіше вживає "y'all";
- старші мовці частіше монофтонгізують дифтонги (nice [naɪs]→[na:s]);
- мовленню старших властива більша кількість відмінностей від стандарту, воно складніше для сприймання з точки зору фонетики;
- південна повільність мови характерна для будь-якого віку.

Поділ суспільства на чоловічу та жіночу половини знаходить своє яскраве відображення у мовленні людей. Вони використовують різні слова, вимову, граматичні конструкції. Згідно з різними дослідженнями жінка швидше, ніж чоловік адаптується до місцевих норм вживання тієї чи іншої мови [1: 61]. Чоловіки частіше використовують нестандартні форми мови. Дослідження показали, що мовленню жінок характерне більше різноманіття інтонації. Провівши аналіз досліджуваного матеріалу ми прийшли до таких висновків:

- жінки частіше дифтонгізують монофтонги (dad [dæd]→[dæɪd]);
- жінки більш емоційні у своїх висловлюваннях;
- чоловіки рідше вживають [ŋ] замість [ɪŋ] (sleeping [sli:pɪŋ]→[sli:pɪn]);

– жінки використовують більше питань типу "It's nice, isn't it?".

– темп мовлення жінок швидший.

Місце нашого проживання суттєво впливає на нашу мову. Те, як ми говоримо, може вказати на наш місцевий діалект. Мова людини може також мати певні особливості, які не пов'язані з регіональною варіативністю мови. На мовлення також можуть впливати різні екстралінгвістичні фактори (вік; стать; етнічне походження; освіта; ситуації спілкування; соціальний статус). Саме тому не усі носії однієї і тієї ж мови, чи навіть певного діалекту, говорять однаково.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Левицький А. Е., Славова Л. Л., Борисенко Н. Д. Linguistics. – Київ: Знання України, 2006. – 170 с.
2. Зінов'єва Я. Яку англійську знаєш ти? – Режим доступу: <http://greenforest.com.ua/articles/post/128>
3. Southern American English. – Режим доступу: http://en.wikipedia.org/wiki/Southern_American_English